

άσπραδάκι τό, πολλαχ.

Υποκορ. τοῦ οὐσ. *άσπράδι*.

1) Μικρά λευκή κηλὶς, μικρὸν λευκὸν στίγμα πολλαχ.

2) Ὁ μεταξοσκώληξ ἐν τῇ δευτέρᾳ βαθμίδι τῆς ἐξελίξεώς του ὅτε λευκαίνεται ἢ μαύρη κεφαλὴ του Πελοπν. (Λακων.) Συνών. *άσπράδι* 7, *άσπροκέφαλος*.

άσπράδι τό, *άσπράδιν* Λυκ. (Λιβύσσ.) Χίος κ.ά. *άσπράδι* σύνθηθ. *άσπράδ'* βόρ. ιδιώμ. καὶ Πόντ. (Τραπ.) *άσπράδ'* Προπ. (Ἀρτάκ.) *άσπράι* Κάλυμν.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *άσπρος* καὶ τῆς καταλ. -άδι. Ἡ λ. καὶ ἐν Ἑπαίν. γυναικ. 403, 892 (ἐκδ. KKrumbacher). Ὁ τύπ. *άσπράδιν* καὶ ἐν χειρογράφῳ Ἀθω τοῦ ἔτους 1613 καὶ παρὰ Δουκ.

1) Λευκὸν ἢ λευκόχρουν σημεῖον σύνθηθ.: Τὸ παντὶ εἶναι γεμάτο *άσπράδια*. Τὰ νύχια σου ἔχουν *άσπράδια*. Κόττα μ' εἶνα *άσπράδι* 'ς τὴ ράχι σύνθηθ. Ἐτούτη ἢ φέττα ἔχει *άσπράδι* (μέρος τεφρόχρουν ἐκ σήψεως. φέττα = τεμάχιον ξύλου προωρισμένον νὰ γίνῃ δούγα βαρελλίου) Ἀθῆν. Συνών. *άσπράδα* 1 β, *άσπρίδι* 1, *άσπριλάδι* 1. β) Τὸ νεφέλιον τοῦ κερατοειδοῦς χιτῶνος τοῦ ὀφθαλμοῦ πολλαχ. Ἡ σημ. καὶ ἐν χειρογράφῳ Ἀθω τοῦ 1613 «ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ ἔχει *άσπράδιν*». Συνών. ιδ. ἐν λ. *άσπράδα* 1 γ. 2) Τὸ λεύκωμα τοῦ φθοῦ σύνθηθ. καὶ Πόντ. (Τραπ.): Μ' ἀρέσει τ' *άσπράδι* σύνθηθ. Τ' ὀβγοῦ τ' *άσπράδ'* Τραπ. Συνών. *άσπρίδα* 2, *άσπρίδι* 2, *άσπριλάδι* 2.

3) Ὁ σκληρωτικὸς χιτῶν τοῦ ὀφθαλμοῦ πολλαχ.: Τ' *άσπράδι* τοῦ ματιοῦ πολλαχ. Τ' *άσπράι* τοῦ μαγγοῦ Κάλυμν. || Φρ. Κοιτάζει μὲ τ' *άσπράδι* τοῦ ματιοῦ (προσβλέπει ὀργίλως ἢ μετὰ μίσους) πολλαχ. Τηράει μὲ τ' *άσπράδι* τοῦ ματιοῦ (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Μέγαρ. || Ποίημ.

Ἐνα δάκρυ ἐνότιζε τ' *άσπράδι* τοῦ ματιοῦ του Αἰβάλαωρ. Ἔργα 3, 351. Συνών. *άσπράδα* 2. 4) Τὸ ψιμύθιον, ὁ λευκὸς ἀνθρακικὸς μόλυβδος πολλαχ. Ἡ σημ. καὶ ἐν Ἑπαίν. γυναικ. ἐνθ' ἄν. «νὰ φτειαστώ μὲ κοκκινάδι | οὐδε μὲ δαμὶν *άσπράδι*». 5) Τὸ λίπος τοῦ κρέατος Πελοπν. (Μάν. κ.ά.) Συνών. *άσπρᾶδο* (ιδ. *άσπρᾶτος* 2), *ξύγκι*. 6) Εἶδος σταφυλῆς λευκοῦ χρώματος Κύθν. Μύκ. Πελοπν. (Κορινθ.) Τῆν. κ.ά. 7) Ἀσπραδάκι 2, ὁ ιδ., Πελοπν. (Μάν.): Τὸ κονκούλλι μας εἶναι *άσπράδι* ἀκόμα.

8) Ἐν τῷ πληθ. *άσπράδια*, τὰ χρήματα Μακεδ.: Ἀσμ. Κάνταν κονντὸς λουγάριζι, τ' *άσπράδια* δὲν τὸν φτάνουν. Συνών. *άσπρα* (ιδ. *άσπρος*).

άσπραδώνω Α.Ρουμελ. (Φιλιππούπ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *άσπράδι*.

Ψιμυθιῶ. Διὰ τὴν σημ. πβ. *άσπράδι* 4.

άσπράιδανο τό, Πάρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *άσπρος* καὶ τοῦ οὐσ. *αἰδάνι*.

Εἶδος σταφυλῆς λευκῆς. Πβ. *αἰδάνι*.

άσπράκονας ὁ, ἀμάρτ. *άσπράκονας* Μύκ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *άσπρος* καὶ τοῦ οὐσ. **άκονας* < *ἀκόνι*.

Δοθιὴν τοῦ λαιμοῦ. Συνών. *καλόγερος*.

άσπραμανίτης ὁ, ἀμάρτ. *άσπρομανίτα* ἢ, Πελοπν. (Κλουτσινοχ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *άσπρος* καὶ τοῦ οὐσ. *άμανίτης*.

Μέγας λευκὸς μύκης.

***άσπραμπάδης** ἐπίθ. Οὐδ. *άσπραβάδι* Νάξ. (Φιλότ.) *άσπραδάδικο* Νάξ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *άσπρος* καὶ τοῦ οὐσ. *άμπας*.

Ὁ ἔχων τὸ μαλλὶ τελείως λευκόν, ἐπὶ προβάτων.

άσπραπιδεῖ ἢ, Κρήτ. *άσπραπ'δεῖ* Λέσβ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *άσπράπιδος*.

Εἶδος ἀπιδέας παραγούσης λευκόχροα ἄπια.

άσπράπιδος τό, Κρήτ. Ζάκ. *άσπράπ'δου* Λέσβ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *άσπρος* καὶ τοῦ οὐσ. *άπίδι*.

Εἶδος λευκοχρόου ἀπίου. Συνών. *άσπράχλαδο*.

άσπραραπόσιτο τό, ἀμάρτ. *άσπροραπόσιτο* Πελοπν. (Καλάβρυτ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *άσπρος* καὶ τοῦ οὐσ. *άραποσίτι*.

Ποικιλία τοῦ φυτοῦ σόργου τῆς Δούρρας (*sorghum Durra*) τοῦ γένους τοῦ σόργου (*sorghum*) τῆς τάξεως τῶν ἀγρωστωδῶν (*gramineae*). Συνών. *άσπρίτσα* 1, *άσπροκαλάμποκο*, *άσπροσίταρο*. [*]

άσπρᾶτος ἐπίθ. ἀμάρτ. *άσπρᾶτο* Ἀπουλ. *άσπρᾶδο* τό, Πελοπν. (Λακων.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *άσπρος* καὶ τῆς καταλ. -ᾶτος. Ὁ τύπ. *άσπρᾶδο* κατ' ἐπίδρασιν τοῦ συνων. *άσπράδι*.

1) Ἀσπριδερός 1, ὁ ιδ., Ἀπουλ. 2) Οὐδ. *άσπρᾶδο* οὐσ., τὸ λίπος τοῦ κρέατος Πελοπν. (Λακων.) Συνών. *άσπράδι* 5.

άσπραουσιγιάτης ὁ, ἀμάρτ. *άσπραουσιγιάτης* Θήρ. *άσπραουσιγιάτικο* τό, Θήρ. *άσπραουσιγιάτικο* Θήρ.

Ἐκ τῶν ἐπιθ. *άσπρος* καὶ *Αὐγουσιγιάτης*.

Εἶδος σταφυλῆς.

άσπράφτης ἐπίθ. Κρήτ. Θηλ. *άσπράφτα* Στερελλ. (Εὐρυταν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *άσπρος* καὶ τοῦ οὐσ. *άφτί*.

Ὁ ἔχων λευκὰ ὦτα, ἐπὶ προβάτων ἐνθ' ἄν.: Ἀσπράφτα προβατῖνα Εὐρυταν.

άσπραχινὸς ὁ, ἀμάρτ. *άσπροχινὸς* Ἡπ. — Λεξ. Δημητρ. *άσπροχινὸς* Ἡπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *άσπρος* καὶ τοῦ οὐσ. *άχινός*.

Εἶδος μεγάλου ἐχίνου.

άσπράχλαδο τό, Πελοπν. (Ἀργολ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *άσπρος* καὶ τοῦ οὐσ. *άχλάδι*.

Εἶδος μικροῦ λευκοχρόου ἀπίου. Συνών. *άσπράπιδος*.

άσπριδερός ἐπίθ. πολλαχ. καὶ Πόντ. (Κερασ.) *άσπριερός* Ρόδ. *άσπροδερός* Ἡπ. Πελοπν. (Μάν.) — ΚΠαλαμ. Ἀσάλ. ζωή 174 — Λεξ. Αἰν. *άσπροδερός* Α.Ρουμελ. (Φιλιππούπ.) Ἡπ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Μῆλ. Πελοπν. (Αἶγ. Ἀρκαδ. Λακων. Μάν.) κ.ά. — ΚΠασαγιάνν. Μοσκ. 94 ΓΨυχάρ. Τὰ δυὸ ἀδέρφ. 428 — Λεξ. Ψύλλ. 154 Περίδ. Μπριγκ. Πρω. Δημητρ. *άσπροδιρός* Ἡπ. (Ζαγόρ. κ.ά.) Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Μακεδ. (Καταφύγ. Σισάν.) Στερελλ. (Ἀράχ.) *άσπροερός* Ρόδ. *άσπραδερός* Ἡπ. (Δρόβιαν.) — Λεξ. Αἰν. Θηλ. *άσπροδέρα* Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *άσπρος*, τοῦ οὐσ. *εἶδος* καὶ τῆς καταλ. -ερός.

1) Ὁ ἔχων τὸ εἶδος κάπως λευκόν, ὑπόλευκος ἐνθ' ἄν.: Ἀσπροερὴ πέτρα Ρόδ. Σελήνη *άσπριδερὴ* ΔΒουτυρ. Διωγμέν. ἀγάπ. 9. Τὸ μουστάκι τον μαῦρο, *άσπροδερὴ* οὔτε μὴ τρίχα ΓΨυχάρ. ἐνθ' ἄν. Ἀσπροδερά καὶ ὀλόχαρα τὰ κοννελλάκια ἔβροσαν... μέσ' 'ς τὸ νησί ΚΠασαγιάνν. ἐνθ' ἄν. || Ἀσμ.

Μελαχρινή, τὰ κάλλη σου ἔχτες τὰ διαλαλοῦσαν, τὸ 'κοῦσαν οἱ *άσπριδερεῖς* κ' ἠπέσαν κ' ἠρρωσίστησαν

Ἰων. (Κρήν.)

